

[Niels Frederiksen.]

i en Tid, hvor Formuerne efter vor Opfattelse havde den gunstigst mulige Stilling. Det er min Opfattelse, at havde den kraftige Nedskæring ikke fundet Sted, og var Nedgangen kommet naturligt som en Følge af Pristaldet, og var Formuebeskatningen blevet bibeholdt, da vilde Statens finansielle Stilling i Dag have været næsten den samme. Skal man tale om Forholdet, som det virkelig var, saa skylder man at gøre opmærksom paa, at det ikke alene var af statsfinansielle Hensyn, at man gik til den kraftige Nedskæring, men at det ogsaa var med Villie til at opnaa Skattelettelse. Jeg skal i øvrigt kun anføre, at min Opfattelse vedrørende Befolkningens Bedømmelse af den finansielle Stilling og af den højtærede Finansministers Politik er den, at Befolkningen med Tryghed ser Statens Finansers Skæbne ligge i den højtærede Finansministers Haand. Jeg tror ikke en Gang, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil frakende den ærede Finansminister finansiell Indsigt; jeg tror heller ikke, det ærede Medlem vil frakende ham fast Villie til at holde Statens Finanser i Orden. Hvad angaar de vanskelige økonomiske Forhold, tror jeg ikke, man skal fordybe sig i en Diskussion om Aarsagen til dem, om Fortidens Synder og om, hvad der er begaaet af Fejl, og hvem der har den største Skyld i den Tilstand, der nu hersker — disse Besværligheder i sig selv giver os sikkert nok at tænke paa; men paa et bestemt Omraade vil jeg dog gerne fremsætte nogle Bemærkninger. Det drejer sig om en Udtalelse, der i Gaar blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og som har nogen aktuel Interesse i Øjeblikket, da den angik Ledelsen af vort Pengevæsen, Valutaforholdene i 1920. Det ærede Medlem fremsatte under Mødet i Gaar den Paastand, at den daværende radikale Regering havde fremsat et Forslag, der gav Bankerne det mest uindskrænkede Herredømme over Anvendelsen af vore Kreditter, Ledelsen af vort Pengevæsen. Dette er ikke rigtigt. Den 5. Marts 1920 fremsatte daværende Handelsminister Hauge et Lovforslag, der gik ud paa at give Valutaraadet, Rigsdagsudvalget og den daværende Handelsminister Indseende med Kreditgivningen til den Import, der foregik. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed hævde, at det, der foregik, altsaa var netop det *stik modsatte* af, hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremførte. Før det omtalte Lovforslags Fremsættelse — og ogsaa efter, idet det ikke blev gennemført — havde Bankerne den mest uindskræn-

kede Myndighed til at give Kredit paa de Omraader, hvor de selv skønnede, at det var nødvendigt. Gennem det forelagte Forslag forlangte man, at Regeringen, Rigsdagen, Erhvervslivets ledende Mænd fik Indseende med, hvordan vort Pengevæsen blev ordnet. Jeg synes, at den Udtalelse, som blev fremsat i Gaar, ikke kan staa uimodsagt i en Tid, hvor Gentagelser af lignende Art maaske kan komme til at foreligge.

Hvad angaar den Valutasituation, der indtraadte, da man ovre i England gik bort fra Guldindløseligheden for Pundet, kan der nødvendigvis kun siges lidt om, hvilken Indflydelse den kan faa paa dansk Erhvervsliv. Enkelte Ting synes jeg dog, det er værd at gøre opmærksom paa, hvis den nuværende Tilstand pengeligt vil holde sig. Det er givet, at i det Øjeblik, vi maatte følge med herhjemme og gaa bort fra Guldindløseligheden for den danske Krone, kom vi ind i en Situation, der kan byde paa Vanskeligheder af meget forskellig Art. Det, det gælder om nu, er, forekommer det os, at man gør alt for, at Kronekursen kan holdes saa fast som muligt, og at man fører vor Pengepolitik paa en saadan Maade, at Valutasvingningerne ikke medfører utaalige og uberegnelige Vanskeligheder for Omsetning og Erhvervsliv. Det er mit Haab, at man vil anstrenge sig af bedste Evne for at gennemføre saa fast en Kurs i Pengevæsenet som muligt, og at man vil gøre, hvad man kan, for at holde Børshajerne borte fra Spekulation i Landets Mønt, thi en saadan Spekulation kan kun bringe Ulykke, Forvirring, Tab og Forstyrrelse i et sundt Erhvervsliv. For de forskellige Grupper af Erhvervslivet her i Landet vil den indtraadte Situation virke forskelligt. Der er ingen Tvivl om, at overfor den lønnede Arbejder vil den medføre, at Lønnen vil faa en mindre Købeevne, men man maa haabe, at Kronens lave Guldværdi til Gengæld vil skabe Mulighed for, at Erhvervslivet kan foregaa uden stærkere Indskrænkninger, og at Konkurrencedygtigheden her i Danmark øges, saa at Arbejdsløsheden formindskes, hvorved den arbejdende Befolkning, den fastlønnede Del af Befolkningen, dog ogsaa paa nogle Omraader faar et Vederlag for den lavere Guldværdi, Kronen har faaet, idet Papirkronen paa mange Omraader kan dække den samme Del af deres daglige Udgifter, som Lønnen skal bruges til, uden Indskrænkning. Det er i hvert Fald mit Haab, at den nuværende Situation kan medføre bedre Konkurrencemuligheder og derved Sandsynlighed for større Beskæftigelse i den